

FARNÍ SPOLEČENSTVÍ

Proseč | Nové Hradky | Perálec

Milí farníci,

společně jsme prošli velikonočním obdobím. Obdobím, ve kterém jsme se mohli radovat ze zmrtvýchvstalého Krista, jehož vzkříšení dává naději i našim životům, že se jednou sejdeme v nebeském domově. Slavili jsme Ježíšovo nanebevstoupení a nyní toto období uzavírá slavnost Seslání Ducha svatého. Ježíš je ten, který s Otcem sesílá Ducha svatého na každého z nás. Stojí u dveří našich srdcí a čeká, až mu otevřeme, aby nás mohl obdarovat pramenem živé vody, pramenem Ducha svatého. Pán Ježíš ho slíbil dát všem, kteří v Něho uvěří. Věřme v Něho i my, abychom byli naplněni ovocem Ducha, kterým je láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrotu, věrnost, tichost, zdrženlivost (Gal. 5,22). Modleme se o dar Ducha svatého každý den, hned když se probudíme, než začneme něco dělat, než začneme o něčem přemýšlet, protože Ježíš je stále připraven naši prosbu vyslyšet a obdarovat nás.

Na závěr tohoto období jsme mohli prožít hezké chvíle, které chci připomenout. Jednou z nich bylo diecézní setkání ministrantů v Dobrušce. Za naše farnosti jelo celkem 6 ministrantů – 2 z Proseče, 3 z Perálce a 1 z Nových Hradů. Program se nesl v mariánském duchu a organizátoři připravili soutěž v rozpoznávání růžencových tajemství podle slovních hříček, obrázků nebo různých symbolů. Jednotlivá stanoviště byla rozmístěna po městě Dobrušce. Po společném obědě byl promítnut krátký dokumentární film o mladém muži, který i přesto, že v dětství v důsledku neléčitelné nemoci ztratil zrak, tak svoji „slepotu“ nevzdal, ale ukazoval ostatním, že i s tímto postižením se nechá dosáhnout velkých životních cílů. Na závěr jsme společně s naším biskupem Janem slavili mši svatou, ve které otec biskup připomněl své ministrantské působení v Hlinsku a zdůraznil, že ministrant není jen obyčejný příslužovatel a pomocník pana faráře při mši, ale především se stává tím, kdo je u oltáře formován a obdarován milostmi, ze kterých pak čerpá po celý svůj život.

Významnou událostí pro prosečskou farnost bylo svěcení a primiční mše svatá novokněze Petra Soukala z Chrudimi, který má však své kořeny v Proseči – Podměstí. Kdo se zúčastnil této mše svaté, tak mohl vyslechnout povzbudivou promluvu pana arciděkana z Kutné hory Jana Uhlíře, který ještě jako bohoslovec jezdil navštěvovat pana děkana Josefa Čechala do Proseče. S P. Petrem Soukalem jsme slavili mši svatou na pouti našich farností u Matky Boží na Chlumku v Luži. Mohli jsme pak obdržet i novokněžské požehnání. Chtěl bych poděkovat všem poutníkům, ať už jakýmkoliv způsobem – pěšky, na kole nebo autem, doputovali na Chlumeck, aby své rodiny, své blízké, i sami sebe světili pod mocnou ochranu Panny Marie. Emeritní biskup olomoucký Josef Hrdlička v jedné vzpomínce řekl, že v jeho životě vždy hrála velkou roli Panna Maria Svatohostýnská. Jeho maminka pravidelně chodila na poutě na Svatý Hostýn (už když ho čekala) a pak on sám jako kluk či jako bohoslovec často chodil nebo jezdil za Pannou Marií na Hostýn. Do dnes stále cítí její vedení a její přímluvu a ochranu, a to i nyní v biskupské službě.

Před námi jsou prázdniny a dovolené. Mnozí budete cestovat nebo vyvíjet různé aktivity, a tak vám chci vyprošovat, aby vás Pán na všech cestách chránil. A také vám přeji, abyste si o dovolených a o prázdninách odpočinuli nejen tělesně, ale i duchovně. Nezapomínejme na odpočinek na duši.

Pouť farností na Chlumeck

foto František Skalník - pro potřeby tisku upraveno

j. Josef

2	Jarní Misijní jarmark v Proseči
2	Společenství dětí
3	Zderazská pouť
3	Národní pochod pro život a rodinu
3	Modlitby křesťanských matek
3	Svatodušní větru vání
4	Víkend rodin na Březinách
5	Skautské středisko Proseč - 90 let
7	Předávání víry v rodině 6. díl
9-10	Kalendář, intence

Jarní Misijní jarmark v Proseči

Děti z Misijního klubka pro vás po dvě setkání připravovaly závěsná srdíčka, zápičky do muffinů, růžičky na věnečky, vysévaly a přesazovaly kytičky, maminky pomohly napéct muffiny, perníčky.... při tom myslely na chudé děti, které potřebují pomoc.

V neděli 7. května děti získaly díky vaší štědrosti v Proseči a v Perálci částku **8.291 Kč**. Peníze poputují prostřednictvím PMDD chudým dětem v misijních zemích. **Děkujeme Vám**, že jste za námi přišli, přispěli na misie a udělali dětem radost tím, že jste si od nich koupili drobné dárečky, které ale jim daly tolik práce!

V loňském roce se Misijní klubko zapojilo do následujících akcí: Velikonoční jarmark, Misijní bonbónek, Misijní podzimní jarmark, Vánoční přání pro misie, Jeden dárek navíc. **V roce 2016 jsme tak na Papežská misijní díla zaslali celkem 26.710 Kč! Děkujeme za Vaši štědrost ☺.**

Za Misijní klubko Marie Rejmanová

Společenství dětí

Každý třetí pátek v měsíci se scházejí předškolní děti a děti z prvního stupně nejprve v kostele, kde je pro ně připravena krátká adorace, v postní době křížová cesta a v květnovém měsíci nás čekala májová pobožnost k Panně Marii. Do každé modlitby jsou děti aktivně zapojeny. Poté přecházíme na faru, kde se rozdělíme na mladší a starší děti a pokračujeme asi hodinovým programem. Na začátku roku jsme si povídali o Bibli, zjišťovali jsme, co v ní najdeme a průběžně se po celý rok seznamujeme s jednotlivými „hrdiny“ biblických příběhů. **S Noem** jsme stavěli archu z lega. Vyzkoušeli jsme si, jak se asi cítil **Daniel** v jámě lvové a dozvěděli se, jak velkou měl víru. Pluli jsme s **Jonášem** v žaludku velryby a zjistili, jak je důležité poslouchat Boha. **S Mojžíšem** jsme utíkali přes moře, jedli manu a stříleli křepelky. O velikonočním setkání jsme slavili **Ježíšovo** vzkříšení přípitkem, tancem a zpěvem. V červnu vyvrcholil celoroční činnost setkáním rodin na Březinách, na které se děti moc těší a na které vás také zveme ☺.

Marie Rejmanová

Zderazská pouť

foto František Skalník - pro potřeby tisku upraveno

V neděli 14. května se již tradičně vypravili poutníci a poutničky z Proseče ke kapličce sv. Jana Nepomuckého do Zderaze. Po mši svaté a litaních k Panně Marii následoval piknik v trávě, a protože počasí bylo víc než příznivé, došlo i na osvěžení v koupališti u Renespondu.

E.S.

Národní pochod pro život a rodinu

Milí farníci,

s částí našeho manželského společenství jsme se letos poprvé zúčastnili Národního pochodu pro život a rodinu v Praze. I přes nepříznivé počasí jsme se přece jen vydali na cestu. Využili jsme pře-

Modlitby křesťanských matek

Vždy v lichém týdnu ve čtvrtek v 9:30 se na faře schází ekumenická skupinka 3-5 křesťanských matek. Společně zpívají, čtou Písmo a v modlitbách odevzdávají nejen své děti, ale i rodiny a děti celého světa našemu Pánu.

Barbora Fafilková

Svatodušní větru vání.

V obci Střítež, která je jen maličká, stojí u rybníka nevelká, ale velmi pěkná kaplička zasvěcená Duchu Svatému. Každý rok na svatodušní odpoledne se tam konala a snad i koná poutní mše svatá. Vždy jsme chodili v hojném počtu ke střítežským přátelům na pouť a po mši svaté na popovídání.

Bylo to po padesátém roce století minulého, kdy jsme opět byli na pouti, bylo krásné slunné a tiché počasí a bylo nás tam hodně. Ani lísteček se nepohnul. Lípy právě kvetly. Měli jsme na Předhradí – tehdy Rychmburku právě patera Josefa Blahníka – výjimečného kněze. Stále ho vidím, jak mezi veřejemi kapličky čte evangelium a káže a když on kázal, všechny oči byly upřeny jen na něho a ani se nikdo nepohnul, aby náhodou nerušil. Kázal velmi krásně a poutavě o Duchu Svatém a o té veliké zkoušce, která nás čeká, ale dodával všem naději, že právě Duch Svatý je stále s námi a je nám velikým pomocníkem. A říkal: „nebojte se“. V tom právě přišel zničeho nic závan větru a z kvetoucích lip na nás všechny padl obláček pylu. Pan farář se v kázání zastavil a zamyslel a řekl znova: „vidíte – nebojte se, je tu opravdu s námi“. A opravdu přišla velmi zlá doba, mnoho lidí a mezi nimi i pater Josef Blahník, bylo ve vězení a těžce zkoušení komunistickým režimem. Byl zbaven na dlouhou dobu souhlasu konat své kněžské povolání. Byla to ohromná

škoda, těch ztracených let, jeho schopností, zvláště pro děti a mladé lidi. I přesto, že s námi nemohl být déle, stále jsme žili jeho duchem a slovy: „nebojte se, On je s vámi“. Byl také velmi dobrým přítelem pana faráře Františka Říhy a pane faráře Josefa Malého. Ještě jednou jsme se s panem farářem Josefem Blahníkem setkali v kostele na jeho svatodušní mši svaté. Nechtěli jsme ho obtěžovat, ale jen se na něho podívat, ale on nás v kostele poznal a srdečně nás přivítal. Potom nás pozval na faru na kávu a malé pohoštění. Měl velkou radost a vzpomínal na pouť ve Stříteži, krátce před jeho zatčením. Říkal, to bylo vanutí Ducha Svatého a moje rozloučení s vámi farníky. Tato naše návštěva u něho tenkrát byla asi v roce 1970 ve Vyskytné u Jihlavy. Jsou to krásné vzpomínky na tak dobrého kněze a člověka. Ještě nám říkal, nespěchejte domů, je tady u nás moc hezky. Podívejte se na Křemešník a do Želiva. A tak jsme dlouho vzpomínali na dobrého pana faráře a krásný výlet.

A co vy, moje malé a milované dětičky? Někdy si myslím, dnes ani žádné děti nepřišly, že vás ani není v kostele slyšet, jak jste hodné. Já vím, pokaždé se to třeba nepovede, ale my to s vámi vydržíme. Mám velkou radost, když vás všechny vidím.

A co vy, naše větší děti? Škola už je na krátko a blíží se očekávané prázdniny. Už se určitě těšíte a já také. Přeji vám pěkné známky na vysvědčení a krásné pohodové prázdniny, vyprošuji vám ochranu Panny Marie a andělů strážných.

A Vám, pane faráři, vyprošuji šťastné cesty při vašem putování po naší vlasti či mimo ni, ať autem, letadlem či na kole. Hodně šťastných kilometrů a též ochranu Panny Marie a andělů strážných.

Vám, sestry a bratři přeji krásné prožití hezkého léta a na dovolené též ochranu Panny Marie a andělů strážných a pevné zdraví pro všechny.

A že náš časopis vychází právě na svatodušní svátky, připojuji modlitbu k Duchu Svatému.

„Duchu Svatý, prosím Tě, osvit' můj rozum svou moudrostí, naplň moje srdce láskou a soucitem pro své potřebné, opuštěné a nemocné a nejpotřebnější bratry a sestry. Dej prosím, ať naše srdce přetéká tou pravou láskou, kterou nám jenom Ty můžeš dát, tou, která může změnit náš svět.“

S. P.

dem zajištěného vlaku, což byl pro děti zážitek, dnes se tak často vlakem necestuje:). Když jsme dorazili do Prahy, organizátoři nás dovedli k autobusu, který nás dovezl k Pražskému hradu. Tam jsme byli podrobeni dnes již běžné kontrole a konečně jsme se mohli zúčastnit bohoslužby v katedrále, kterou celebroidal kardinál Dominik Duka. Po mši svaté následoval program na Klárově, kde mimo jiné děti mohly vidět i pohádku O červené Karkulce, tentokrát trochu jinak:). Vlastní pochod začal ve 14 hodin, naše skupinka dostala do rukou bílý kříž, děti se střídaly, bylo hezké, že se mohly takto zapojit. Zakončení proběhlo na Václavském náměstí modlitbou Páně, písní Svatý Václave a na závěr zazněla i česká hymna.

Musím přiznat, že i mě zpočátku trošku odrazovala předpověď počasí a mile mě překvapilo velké množství lidí, protože opravdu každou chvíli pršelo, teplo také rozhodně nebylo, ale o tom to možná i trošku je – opustit pohodlí svého domova a něco obětovat.

Za účastníky Ivana Košnarová

Víkend rodin na Březinách 23. 6. - 25. 6. 2017

Čeká na vás bohatý program uprostřed přírody.

Ubytování v dřevěných chatkách.

www.m.dominohluboka.cz

Cena za ubytování cca 110 Kč na os./noc.

Děti do 2 let zdarma.

Přihlašujte se zapsáním do seznamů v našich kostelích nebo na tel. č. 776034692.

Lze se zúčastnit jen části programu a objednat si oběd na sobotu či neděli.

Uzávěrka přihlášek je 10. 6. 2017.

Těšíme se na společně prožitý víkend :-)

Podrobnější informace přihlášeným budou rozeslány mailem.

Skautské středisko Proseč si připomíná 90 let od svého vzniku

Dovolte nám při této příležitosti přiblížit tuto, mnohdy pohnutou, historii.

Počátky skautského hnutí v Proseči se datují rokem 1927. Hlavním strůjcem skautingu v Proseči byl prosečský mladík Jan Vondra. Ten odešel roku 1925 studovat na učitelský ústav do Litomyšle. Zde již byla skautská organizace rozvinutá, mnoho jeho známých a spolužáků bylo skauty a dokonce ředitel učitelského ústavu, který navštěvoval, byl okresní skautský zpravodaj. „Nebyl proto žádný div, že jsem byl i já se svým neumělým nadšením pro skautování vtažen do této litomyšlské skautské rodiny,“ píše Jan Vondra.

Jak jezdil Jan o víkendech domů, děлил se o své zážitky s kamarády. Začali podnikat různé aktivity a časem se vytvořila družina zatím ještě neorganizovaných skautů. V roce 1927 absolvoval Jan Vondra župní Lesní školu pro vůdce skautských oddílů a přivezl si nadšení a myšlenku založit skutečný, organizovaný skautský oddíl. Roku 1927 tedy vzniká první oficiální skautský oddíl. Potýkali se s materiálním nedostatkem, ale nadšení bylo silnější. V roce 1928 se připojili skauti k oslavě 10. výročí založení Československé republiky. Připojili se do průvodu, ve kterém vezli trakary ozdobené hesly skautského zákona. V Rychtářových sadech, kde se také slavnost pořádala, postavili stan a rozložili zde skautskou a propagační literaturu. Uspořádali soutěže pro mládež a také závody s těmi trakary.

Prosečský oddíl zřejmě spadl pod litomyšlské středisko a místní středisko zde vzniklo až po 2. světové válce. Jan Vondra píše roku 1928, že skautský chlapecký oddíl má asi 17 členů. Oddíl se pravidelně scházel a podnikal výpravy do okolí, chlapci složili skautské sliby. Jednou z výprav byla cesta do Brandýsa nad Orlicí, z této výpravy se zachovala fotografie, kde jsou chlapci zachyceni u pomníku J.A. Komenského.

V roce 1929 skončil Jan Vondra studium na učitelském ústavu, ale marně sháněl učitelské místo. Získal ho až v Břeclavi a již obtížně udržoval dřívější kontakty. Oddíl převzal Rudolf Hromádko. Byly podnikány již náročnější výpravy a pěstovala se cyklistika. Nevíme více o táborech a další činnosti. Rudolf Hromádko vedl oddíl až do obsazení republiky německými okupanty a zrušení Junáka roku 1940.

Po pětileté válečné odmlce se ve svobodné vlasti začal opět skauting slibně rozvíjet. Podle vyprávění Václava Odehna – Rikitana začalo po osvobození v roce 1945 dojíždět na kolách několik chlapců do skautského oddílu v Budislavi. To, ale netrvalo dlouho a již v červenci tohoto roku došlo k obnovení činnosti Junáka i v Proseči. Byl založen chlapecký oddíl - asi 30 chlapců a také i dívčí - asi 15 děvčat. Vedení střediska se ujal Rudolf Hromádko, který byl členem skautského oddílu již v předválečném období. Skauty vedl Jarda Skala a o vlčata se staral Jirka Novák. Mezi děvčaty pracovala Zdena Braunstejnová a Irena Hánělová.

Podmínky pro skautování nebyly snadné, chybělo vybavení i klubovny. Nakonec skauti získali chatu u koupaliště. Chatu si opravili, měli tam i postele, aby zde mohli přespávat. Byl zde zbudován stožár na vlajku i ohniště, kde u táborového ohně složili mnozí skautský slib. Zájem chlapců i děvčat o činnost v oddílech byla velká. Podrobnosti o činnosti děvčat bohužel nemáme. Chlapci se pravidelně scházeli a podnikali různé výpravy do okolí, a to buď pěšky, nebo na kolách. Téměř na každé výpravě se vařilo v přírodě, a tak sebou vždy nesli náčiní k této činnosti, většinou se vařila nějaká polévka. Na schůzkách se cvičili v různých atletických disciplínách a v zimě se také několikrát vydali do přírody na lyžích. Podle vzpomínek MUDr. Vlastimila Bílého starší skauti a skautky tábořili v roce 1947 v zátoce řeky Doubravy nad přehradou Pařížov nedaleko Třemošnice. Tábořiště zde zařídil Mirek Beneš, který odtud snad pocházel a kraj tedy dobře znal. Tábor byl na krásném místě u řeky, kde se dalo v tůni koupat, nedaleko byl mlýn. Na místo je i s materiálem nákladním autem dopravil autodopravce pan Odehnal. Postavili si zde 6 stanů z vojenských celt a v nich tábořilo cca 15 chlapců a děvčat. Vše si zde zajišťovali sami včetně vaření.

Činnost skautského hnutí v celé zemi i v Proseči se slibně rozvíjela a členská základna se rozrůstala. Tento veliký rozmach skautingu ale neměl mít dlouhého trvání. Již v roce 1945 byl Junák donucen k tomu, aby se stal kolektivním členem SČM (Svazu české mládeže). Po únorovém puči roku 1948 byla skautská organizace stále více vtahována pod kontrolu SČM, aby v roce 1950 byla násilně zrušena.

Na změnu poměrů v Československu v roce 1968 reagovali i skauti.

V červenci 1969 se schází u br. Rudy Hromádky Vladimír Krejčí, Blahoslav Tefr, Jan Černý, Stanislav Soukal, Josef Košnar a Marie Soukalová a radí se o tom, jak obnovit skautské oddíly v Proseči. Dne 9. září 1969 se uskutečnila ustavující schůze Junáka v Proseči, na které došlo k oficiálnímu obnovení střediska po dvacetileté nucené odmlce.

Bratr Rudolf Hromádko, který vedl skauty již za první republiky, byl již nyní vysokého věku, takže pouze svou autoritou zaštiťoval skautskou činnost, ale sám aktivně nevedl žádný oddíl nebo družinu.

Byl utvořen oddíl skautů, skautek, roj světlušek a smečka vlčat. Překvapivě byl dostatek vedoucích i dospělých ochotných pomoci při práci s dětmi či při větších brigádách. V roce 1969 bylo registrováno 81 členů a o rok později 95 členů střediska.

Také děvčata se scházela ve svých oddílech a provozovala svoji skautskou činnost samozřejmě odlišnou od té chlapecké. Družinu skautek vedly studentky zdravotní školy Ludmila Vávrová-Modroočko a Ilona Gregorová-Brčko, světlušám se věnovala sestra Marie Soukalová-Bystra. Děvčata se věnovala sběru léčivých rostlin a pomerančové kúry, které zasílaly potom do Slatiňan na Farmacii. Z vydělaných peněz si mohly pořídit skautské košile a šátky. Světlušky - děvčata ve věku 6-10 let, se věnovaly také hodně rukodělné činnosti nebo obdarovávání maminek při svátku matek. Roj světlušek měl dvě družiny, jedna se jmenovala Lišky a druhá Berušky.

Vyvrcholením celé činnosti se stal skautský tábor. Ten probíhal od 11.7.–25.7. 1970 v Pusté Rybné. Táboru se účastnili souběžně chlapi i dívky. Společná byla kuchyň, ale tábořiště měli každý zvlášť. Každý měl taky vlastní činnost a aktivity. Táboru se zúčastnilo celkem 45 dětí a 7 vedoucích. Skauti přijeli o den dříve a postavili všechny nutné stavby, „kamnáři“ zbudovali táborová kamna.

Poslední táborový oheň na zakončení tábora se ale již nesl v neblahé předtuše nových zákazů činnosti. Co tak slibně začalo přinášet své plody, muselo být podřát hned v zárodku, a tak na plnohodnotné rozvinutí činnosti nebyl již čas.

Normalizace se začala hlásit o slovo a krátce po skončení tábora byli skauti postaveni před dvě možnosti -přejít s dětmi do pionýrské organizace, a nebo svoji činnost opět ukončit. Tábor byl na dlouhou dobu posledním ve skautském duchu. Na ukončení činnosti střediska se vedoucí rozhodli, že podniknou celostřediskový výlet autobusem na Macochu a její okolí.

Dne 28. srpna 1970 se uskutečnil poslední rozlučkový oheň na louce u lesa za koupalištěm. Tam si mnozí v duchu přáli a slibovali, že jistě přijde čas, kdy se sejdou a budou pokračovat tam, kde skončili, mnohé oko se zalesklo slzami. Začala již druhá dvacetiletá odmlka veřejné činnosti skautského hnutí.

Celých dvacet let opět žil prosečský skauting pouze v srdcích bývalých členů a čekal na novou příležitost. Tuto příležitost odstartovaly listopadové události roku 1989.

Již prosinci roku 1989, těsně po listopadové „sametové revoluci“, se neformálně sešli bývalí vůdci a činovníci střediska z let 1969-1970, aby se domluvili na obnovení činnosti Junáka v Proseči. Tuto schůzku svolal bratr Soukal-Lon a pozval na ni všechny skauty, kteří byli aktivní ve skautingu v roce 1968-1970.

Stanislav Soukal-Lon byl vůdcem střediska a táborů do roku 1993. V tomto roce byl zvolen vůdcem střediska Václav Rejman-Fabera. Ten funkci vedoucího střediska vykonával do roku 2001. V roce 2001 byl na střediskovém sněmu zvolen vedoucím střediska Václav Nádvořík-Tapin a ten je vedoucím střediska dodnes.

Práce oddílů se velmi rychle rozvíjela, mezi dětmi byla velká chuť se scházet a zase prožívat svá skautská dobrodružství. Jaro uběhlo jako voda, uskutečnilo se provizorní táboření, postupně všech oddílů, na louce na Pasičkách.

Činnost se díky několika členům přenesla také do nedalekého Jarošova, kde vznikly další dva oddíly – vlčat a světlušek. Vlčata vedl Václav Nádvořík-Tapin společně s Jadou Kostlánem-Baluem, světlušek se ujala Růžena Odehnalová –Šípka, Blanka Nádvoříková a Hela Kostlánová. Postupem času zde byly založeny také družiny skautek a skautů. Ve dvou oddílech zde postupně pracovalo cca 40 dětí a 10 vedoucích.

Po provizorním táboření v roce 1990 se letní táboření v roce 1991 již odehrávalo se vším, co k opravdovému skautskému táboru patří. Táboře, tentokrát dva, stály opět na Pasičkách a tábořili zde chlapi společně s děvčaty.

Také v následujících letech se pravidelně tábořilo na Pasičkách. Až teprve v roce 1999 děvčata prolomila tuto tradici a tábořili na tábořišti skautů z Nového Města na Moravě v Podolí u Bobrově. V roce 2000 je zase následovali chlapi, kteří se vydali tábořit do Řečice u Radešínské Svratky. Vždy to byla velice cenná zkušenost a obohacení něčím novým, dobrodružným. Tábořiště Pasička se pak stalo oblíbeným a vyhledávaným po řadu let. Proběhlo zde několik nezapomenutelných táborů – Aljaška, Slovani, Alvarez, Lovci mamutů, Mojžíš a další. Protože byl pozemek v roce 1999 vrácen v restituci a nový majitel měl s pozemkem jiné plány, museli se prosečští skauti uchýlit na nové tábořiště na Pánově kopci, rovněž kousek od Proseče. Od roku 2000 byl na tomto tábořišti, postupně, vybudován dřevěný srub, studna na vodu, sklípek a nové latríny, tábořiště slouží skautům dodnes.

Za uplynulých 27 roků činnosti střediska se uskutečnilo vždy letní táboření ať už společně nebo oddělené, pořádané doma na našich tábořištích nebo jinde na tábořištích jiných skautských středisek.

V současné době čítá skautské středisko 121 členů organizovaných v 5 oddílech. Scházíme se na pravidelných týdenních schůzkách, kde se formou her snažíme vytvářet dobré vztahy mezi námi, poznávat přírodu, učit se novým praktickým dovednostem, vyrábět různé výrobky a další. Neodmyslitelnou náplní našich oddílů jsou různé výpravy do blízkého i vzdáleného okolí.

Tímto končí naše „stopování“ prosečského skautingu a jeho 90leté historie. Skautská kronika zde ovšem nekončí, ale píše se dále každodenní činností skautů a skautek v Proseči a blízkém okolí. Třikrát za svoji existenci museli svoji práci přerušit a třikrát zase zvedli skautskou vlajku vzhůru. Věříme tomu, že se tento vývoj v budoucnu nebude již nikdy opakovat a skauti zde budou i nadále a svobodně naplňovat své poslání mezi dětmi a mládeží.

Skautské středisko Proseč

Předávání víry v rodině (poslední 6. díl)

Příklad přístupů k rozvíjení daru víry u dětí

Nyní je na místě uvést konkrétní příklad, který je nabízen katolickou církví jako pomoc rodičům při výchově víry jejich dětí. Jedná se o program, jehož propagací a šířením se u nás věnuje katechetický spolek s názvem „Cesty katecheze“. Jde o katechezi dětí, která začíná již v útlém předškolním věku a je zaměřena na uvádění dítěte do poznání Boha a komunikace s ním skrze Písmo a liturgii. Program se nazývá „Katecheze dobrého Pastýře“ (dále jen KDP). V první fázi je navazován osobní vztah s Bohem a ve druhé je dítě uvedeno do života ve společenství církve, přičemž v navazování osobního vztahu s Bohem má velkou souvislost vytváření obrazu Boha a výchova k modlitbě, proto se v následujících částech těmto dvěma tématům budeme věnovat.

Vytváření obrazu Boha v Katechezi dobrého Pastýře

U dítěte v předškolním věku, které hledá Boha, je proces utváření obrazu Boha spjat s obrazem otce a matky, se zakoušením důvěry a lásky v kontaktu s nejbližšími a okolím. Dítě žijící v atmosféře víry, účastníci se modlitby rodičů a slavení svátků přirozeným způsobem, buduje svůj vztah s Bohem a vytváří si jeho obraz. U dítěte předškolního věku se vyvíjí religiozita mateřského typu, kde vývojovou potřebou je žít v atmosféře lásky a přijetí. Po splnění těchto podmínek vzniká základní důvěra navozující soulad mezi dítětem a světem. Pokud se při této zkušenosti dítěte s láskou ze strany rodičů přímo odvoláme na obraz Boha, který je Lásky, a umožníme mu, aby samo hledalo a objevovalo Boží přítomnost ve svém životě a navazovalo s Bohem osobní vztah, tak bude jeho duchovní i vývojová potřeba uspokojena. Je velmi vhodné, aby byl u dětí v předškolním a mladším školním věku postup utváření obrazu Boha založen na obraze Ježíše Krista.

Malé děti ve věku od tří do šesti let nejsou schopny pochopit poselství textu Bible, především biblické dějiny. Proto v KDP nejsou dětem této věkové skupiny nabízeny texty popisující historii Starého zákona, ale děti se zabývají texty s osobou Ježíše, který se jim díky tomu stane velmi blízkým. Základním textem může být podobenství o dobrém Pastýři (Jan 10,1-16). Uvedené podobenství vytváří u předškolního dítěte obraz Boha, který zná svou ovci jménem, vede ji, volá, chrání a stará se o ni. Dítě je schopno předat tuto nabytou zkušenost i ve svém nejbližším okolí.

Po přiblížení obrazu Boha Spasitele se KDP věnuje vytváření obrazů Boha příslibů (smlouvy) a Boha přítomného mezi lidmi. Tyto obrazy jsou vytvářeny prostřednictvím narativních (vyprávěcích) textů z Ježíšova života, které jsou svědectvím i jeho zázraků. Dětem ve věku od tří let mají být čteny vcelku a je potřeba, aby byly předem připraveny k jejich přijetí, samotné texty mají být prezentovány vhodným způsobem. Je dobré, aby textům z období Ježíšova narození předcházelo vysvětlení a přiblížení některých prorockých z knihy proroka Izaiáše, např. kdo bude tím Světlem, kým bude Emmanuel? Budou-li děti takto „vtaženy“ do vyprávění, budou moci samy objevovat teologii obsaženou v prorockých i narativních textech – rodí-li se Syn Boží, není to obyčejná událost, ale naplňuje se příslib daný člověku Bohem.

Obraz Boha Stvořitele, který je dárce života, je dítě schopno utvářet až od 6. roku věku života, kdy se začíná orientovat v času a prostoru. V tomto období se také začíná zajímat o původ světa.

Výchova k modlitbě v Katechezi dobrého Pastýře

Podmínkou pro vytvoření vztahu s Bohem a také velmi důležitým činitelem v rozvoji víry je modlitba, která spolu se svátostmi posiluje křesťanský život. Proto základním úkolem katecheze s dětmi je uvedení do modlitby, která je pro ně hlavním projevem víry do doby, než se plně mohou účastnit mše svaté. Modlitbě se děti učí ve společenství s blízkými, proto je důležité, aby je rodiče zapojili do svého náboženského života. Takto děti přicházejí do styku s Bohem.

Modlitba je dialogem mezi Bohem a člověkem, avšak zdrojem tohoto náboženského aktu je Bůh, nikoli člověk. Role katechety – rodiče je toto setkání iniciovat a vytvářet pro ně podmínky. Návod pro výchovu k modlitbě spočívá v tom, že v dialogu s Bohem člověk naslouchá a odpovídá. Proces duchovního vývoje dítěte spočívá v tom, že nejdříve naslouchá Písmu, hlásanému poselství, teprve pak může odpovídat. Proto je důležité, jak jsme zmínili v předchozí části, vybrat a dobře prezentovat vhodné biblické texty. Podobným způsobem čteme dětem různá podobenství, nejen o dobrém pastýři, ale také o Božím království. V dětech tato podobenství budí úžas nad tajemstvím království a nad jeho velikou mocí a tyto pocity pak vedou k vyjádření radosti, vděčnosti.

Musíme vědět, jak se malé děti modlí, abychom je mohli správně podporovat a vést. Typickou modlitbou pro dítě je modlitba díkůvzdání, kterou rádi vyjadřují svou vděčností a radostí Bohu. Když se děti modlí, tak dokážou mluvit s Bohem o svých prožitcích, o svých zraněních, o všem co mají na srdci. Podle Katecheze dobrého Pastýře není dobré učit malé děti příliš brzy modlitební formule, protože nejdříve musí poznat, že jde o rozhovor s Bohem, ne o připravené modlitební formulky.

Doporučení pro křesťanské rodiny

- Aby z dítěte vyrostl zralý dospělý člověk, je potřeba trpělivě a důsledně u něho rozvíjet hlavní charakterové rysy potřebné ke zdravému vývoji.
- Při rozvoji charakterových rysů pamatovat především na osvojení vztahu k Bohu a na již „položený“ základní kámen – Ježíše Krista.
- Zapojit se s dětmi do Katecheze dobrého Pastýře a podle věku dítěte použít vhodný program.
V rámci katecheze uvést děti do modlitby formou rozhovoru s Bohem, aby v nich byl probouzen vztah k víře.

Závěr

Stejně jako svatý Pavel by i křesťané měli dorůst k tomu, aby objevili dar víry – poznání Krista jako nejcennější dar: „A vůbec všechno pokládám za ztrátu, neboť to, že jsem poznal Ježíše, svého Pána, je mi nade všechno. Pro něho jsem všechno ostatní odepsal a pokládám to za nic.“ (Flp 3,8) Věříme-li tomu opravdově, pak máme touhu se o tento dar dělit, a to zejména s našimi dětmi, s našimi blízkými, na nichž nám záleží, s mladými lidmi, vůči nimž cítíme odpovědnost. Motivem náboženské výchovy je tedy láska – touha po dobru pro milovaného člověka a té se mu může dostat nejsnáze v dobře fungující rodině.

Křesťanská výchova je odvislá od „úhelného“ kamenu, kterým je rodina jako základní Bohem zamýšlené společenství života a lásky, založené na svátostném manželství, kde hlavním posláním je tuto lásku střežit, zjevovat ji a sdělovat. Je povolána k naplnění úkolu při budování Božího království již zde na zemi. Pokud je rodina úplná a rodiče svědomitě plní své povinnosti v lásce k sobě navzájem a ke svým dětem, pak vzniká ideální prostředí pro křesťanskou výchovu dítěte. Role rodičů spočívá nejen v jejich přátelském vztahu k nim, ale také v tom, že jako vychovatelé reprezentují evangelijní hodnoty a svým dětem o nich svědčí. Svým životem svědčí o víře v Otce i Syna v Duchu Svatém.

Přítom je nutné mít na paměti, že ztráta dřívější primární role křesťanství a zároveň současný nepříznivý „obraz“ církve z pohledu veřejnosti působí negativně i na rodiny. Na druhou stranu však i za této situace mají rodiny na čem stavět - na vědomí, že církev je založená Kristem a je složena z lidí, kteří tvoří rodinu Božích dětí. Církev na základě moci evangelia podporuje práva člověka i rodin, ale zároveň v duchu evangelia vybízí, aby si plnili své světské povinnosti. Rodiny také mají být navázány na místní církev, odkud mohou a mají očekávat pomoc a posilu.

Důležitým pohledem je chápání rodiny jako domácí církve. Tento pojem „domácí církev“ je velmi důležitý. Má-li rodina být opravdovým zázemím pro rozvíjení a předávání víry dětem, nesmí to být jen pojem, jen jakási církev, musí to být opravdová domácí církev! Domácí církev, která se rodí z kořenů v Ježíši Kristu, jako církev prvotní. Rodinná církev je taková, kde vládne pohostinnost a skutky lásky, kde denně na kolenou rodiče i děti pokorně hledají Boží vůli. Zde vzniká veliký prostor pro evangelizaci rodičů, a to možná ten největší. Tady se rozhoduje o tom, jaké „semínko“ a jak hodně „naklíčené“ si děti ponесou z domova do svých životů.

Neméně důležitým prvkem ve výchově je posouzení vlastních předpokladů dětí z hlediska vývojové psychologie a zjištění východisek pro rozvíjení darů víry. Je nutné říci, že rodiče mají výchovu ve svých rukou a podle jednotlivých fází se mají zaměřovat jednak na rozvoj charakterových rysů dětí, a také na jejich duchovní vedení a uvádění do křesťanského života. Výchova je především o lásce, proto již od raného věku se rodiče mají snažit dětem zprostředkovat obraz milujícího Boha Otce, který nás vždy přijímá s otevřenou náručí, i když se nám mnohdy nedaří plnit Jeho vůli.

Víra je dar, který je nutné neustále rozvíjet. To lze za předpokladu, že si budeme vědomi principu evangelizace a důsledně ho budeme realizovat. Důsledně půjdeme se svými dětmi náročnou a zdolnou cestou katecheze, cestou předávání křesťanské víry. Pak můžeme říci, že úkol zprostředkování víry dětem, který nám Bůh svěřil, máme naději splnit. Pokud si nyní znovu položíme otázku, kterou jsme si položili v úvodu, zda rodina dnes zůstává prostředím, kde je možné předat víru, můžeme už s jistotou odpovědět: „Ano, zůstává!“ Musíme si ale přitom být vědomi toho, že žádný člověk, ani milující rodič, nemá schopnost v druhém vzbudit víru. To může jen Bůh, který však s naší spoluprací počítá a na mnoha místech Písma nás k ní přímo vybízí. I dítě vyrůstající v dobré křesťanské rodině se může Bohu vzdálit. Jedinou opravdovou zárukou pro růst ve víře je Boží milosrdenství, působení Boží milosti a svobodná kladná odpověď na Boží volání ze strany dítěte.

jáhen Josef

Seznam použité literatury

Bible – Písmo svaté Starého a Nového zákon, Ekumenický překlad. Česká biblická společnost, Všeobecné direktorium pro katechizaci. Sekretariát České biskupské konference, Dokumenty II. vatikánského koncilu. 1. vyd., Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství,
 JAN PAVEL II. *Dopis rodinám papeže Jana Pavla II.* Praha: Sekretariát České biskupské konference,
 JAN PAVEL II. *Apoštolská adhortace Familiaris consortio,*
 ALBERICH, Emilio; DRÍMAL, Ludvík. *Katechetika.* Praha: Portál,
Pokoj a dobro, List k sociálním otázkám v České republice k veřejné diskusi. Sekretariát České biskupské konference,
 NOVOTNÝ, Vojtěch. *Eklesia domestica: Pojem domácí církve v dějinách. Cesty katecheze,*
 VÁVRA, Martin. *Postavení církvi (nejen) v české společnosti. Cesty katecheze,*
 SURMA, Barbara. *Rozvíjení daru víry u dětí v Katechezi dobrého Pastýře.*
 BARTUŠKOVÁ, Ludmila. *Souvislost vývoje víry a vývoje člověka,*
 CLOUD, Henry; TOWNSEND John. *Jak báječně vychovávat děti,*
 POLICARPO, José da Cruz. *Návrat katecheze k misijnímu poslání.*
 OPATRNÝ, Aleš. *Jak moc lze předat víru v rodině.*

Kalendář

O prázdninách mše sv. v Proseči v pondělí a ve čtvrtek budou pouze podle ohlášení neděli předem.

ČT 8.6.	<i>Perálec:</i>	17.00 svátost smíření, mše sv.
PÁ 9. 6.	<i>Nové Hrady:</i>	19.30 Noc kostelů
	<i>Proseč:</i>	18.00 mše sv., Noc kostelů
SO 10. 6.	<i>Chotovice:</i>	16.30 mše sv.
	<i>Proseč:</i>	18.00 mše sv.
NE 11. 6.	Slavnost Nejsvětější Trojice <i>bohoslužby jako obvykle</i>	
PO 12. 6.	<i>Proseč:</i>	9.30 mše sv., vikariátní konference
ČT 15. 6.	<i>Chotovice:</i>	17.00 mše; po ní táborák
NE 18. 6.	Slavnost Těla a Krve Páně <i>Nové Hrady:</i> 8.00 mše sv., eucharistický průvod <i>Proseč:</i> 10.00 mše sv., eucharistický průvod <i>Perálec:</i> mše sv. není	
PÁ 23. 6.	<i>Chotovice:</i>	11.00 mše sv. u sv. Josefa
PÁ 23. - NE 25. 6.	Víkend rodin na Březinách	
NE 25. 6.	12. neděle v mezidobí <i>bohoslužby jako obvykle</i> <i>Perálec:</i> 11.00 poutní mše sv. <i>Nové Hrady:</i> 17 - 18 adorace, svátost smíření	
ČT 29. 6.	<i>Proseč:</i>	9.00 mše sv. z Petra a Pavla
PÁ 30. 6.	<i>Proseč:</i>	17.00 bohoslužba slova (na zahradě) po ní zakončení školního roku u táboráku
NE 2. 7.	13. neděle v mezidobí <i>Proseč:</i> 8.00 mše sv. <i>Nové Hrady:</i> 9.30 mše sv. <i>Perálec:</i> mše sv. není <i>Proseč:</i> 9 - 19 adorace 17 - 19 svátost smíření	
ÚT 5. 7.	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje <i>Proseč:</i> 8.00 mše sv. <i>Nové Hrady:</i> 9.30 mše sv.	
ČT 6. 7.	<i>Perálec:</i>	17.00 svátost smíření, mše sv.
PÁ 7. 7.	<i>Nové Hrady:</i>	16.45 mše sv.
	<i>Proseč:</i>	18.00 mše sv.
SO 8. 7.	<i>Chotovice:</i>	16.30 poutní mše sv.
NE 9. 7.	14. neděle v mezidobí <i>bohoslužby jako obvykle</i>	
SO 15. 7.	<i>Příluka:</i>	17.00 poutní mše sv.
NE 16. 7.	15. neděle v mezidobí <i>Proseč:</i> 8.00 mše sv. <i>Nové Hrady:</i> 9.30 mše sv., 1. sv. přijímání <i>Perálec:</i> mše sv. není	
NE 23. 7.	16. neděle v mezidobí <i>bohoslužby jako obvykle</i>	

Proseč intence

čtení a žalmy cyklus A

5.6.	Za Jiřího Javůrka (10 let od úmrtí).
10.6.	Za rodiny Kostlánovu, Kučerovu, Krejčovu, Hanzlíkovu a živé i zemřelé těchto rodů.
11.6.	Za Antonína Javůrka a jeho zemřelé děti. čt: manželé Odehnalovi
12.6.	Za Antonína Bartoše, manželku, čtyři dcery a syna.
14.6.	Za Václava Bartoše.
18.6.	Za Marii a Stanislava Sokolovy, rodiče a sourozence a za rodiny rodiny Sokolovy, Kulhavých a Nešporovy. čt: Marie a Lucie Kulhavých
21.6.	Za Jaroslava Vobejdu, manželku a syna.
24.6.	Za Jana Černého a celou rodinu.
25.6.	Za Bohuslava Hromádku a syna Lukáše a celou rodinu.
26.6.	Za Martinu Košňara a rodiče.
28.6.	Na poděkování za 70 let života.
29.6.	Na poděkování za dar 55 let společného života.
30.6.	Na úmysl dárců.
1.7.	Za Jana a Annu Zelenkovy a ten celý rod.
2.7.	Za rodinu Břeňovu a Lněničkovu a živé a zemřelé. čt: Miroslava Břeňová, Zdena Šplíchalová
5.7.	Za Annu a Jana Košňarovy a syna Martina.
9.7.	Za Josefa Dostála a bratra Vladimíra, za rodiče z obojí strany a živé i zemřelé z toho rodu. čt: Marta Odehnalová, Růžena Soukalová
14.7.	Poděkování za prožitý společný život (60 let), za dar vídy, prosba za ochranu a požehnání rodině.
16.7.	Za Jana Groulíka a rodiče. čt: Zdena Groulíková, Božena Vobejdová
22.7.	Na poděkování za dar 80-ti let života.
23.7.	Za Danu Brabcovu, manžela a celou rodinu. čt: manželé Vobejdovi
30.7.	Na poděkování za dar života a víry pro vnuky a pravnučky. čt: Jan Boštík, Jana Hromádková
31.7.	Za Václava Košňara, manželku a syna.
2.8.	Za Josefa Zelenku st., Františku Zelenkovou a Josefa Zelenku ml.
4.8.	Za rodinu Odehnalovu, Švecovu a Rabovu.
5.8.	Za manžele Králový, dceru a rodiče.
6.8.	Za Aloisii a Miroslava Zváru a Josefa Bureše a za živé a zemřelé toho rodu. čt: Adéla a Baruška Zvárový
12.8.	Za rodinu Odehnalovu a Nekvindovu.
13.8.	Za Marii Herynkovu, Manžela Františka, rodiny Herynkových a Vodičkových. čt: manželé Taláckovi ml.
20.8.	Za Pavla Víška, bratra Václava a rodiče. čt: Marie Víšková, Eva Skalníková
23.8.	Za Josefa Malinského, syny Josefa a Jiřího a celou rodinu.
24.8.	Za Růženu Burešovu k 100. výročí narození.
27.8.	Za Anežku a Josefa Lacmanovy, syna, dceru a celou rodinu - živé i zemřelé. čt: rodina Lacmanových
1.9.	Za rodiče Vobejdovy a Soukalovy a celý rod. čt: Iva Košňarová, Josef Roušar ml.
3.9.	Za Jana Černého, otce a celou rodinu. čt: rodina Černých

Pravidelné bohoslužby

	Proseč	N. Hrady	Perálec
NE	8.00	9.30	11.00
PO	7.45		
ST	18.00	8.00	
ČT	7.45		
PÁ	18.00		
SO	18.00		

Nové Hradý intence a žalmy

11.6.	Za rodinu Terezky, Danečka a Šimonka. ž: Petr Poslušný
14.6.	Za dar víry pro děti, vnučata a jejich kamarády.
18.6.	Za Zdenka Sokola a rodiny jeho dětí. ž: Dáša Nováková
21.6.	Za rodiče Boštikovy.
25.6.	Za manžele Novotnovy a jejich rodiny. ž: Karel Vopařil
2.7.	Za Jana Němečka, syna a manželku. ž: Romana Poslušná
5.7.	Za živé a zemřelé členy rodiny Chadimovy, Novákovy a Zerzánovy.
9.7.	Za Jana Kopeckého, manželku, syna Vlastimila, Jaroslava s manželkou a snachu Janu. ž: Vendula Nováková
12.7.	Za manžele Krátký a rodiče z obojí strany.
16.7.	Za rodiče Nyklovy a Černinovy a za živé i zemřelé členy rodiny. ž: Michal Novák
19.7.	Za Václava Kladivu, manželku a rodinu Škeříkovu.
23.7.	Za Josefa Holomka, bratra a rodiče z obojí strany. ž: Petr Poslušný
26.7.	Za Josefa Sokola, rodiče a rodinu Zelenkovu.
30.7.	Za Marii Linhartovou a manžela. ž: Dáša Nováková
6.8.	Za Josefa a Marii Nečasovy a dceru Marii. ž: Karel Vopařil
13.8.	Za Josefa Jiráčka a jeho rodinu. ž: Michal Novák
20.8.	Za rodiny Chadimovy, Novákovu a Zerzánovu. ž: Vendula Nováková
23.8.	Za rodinu Votroubkovu a duše v očistci.
27.8.	Za Josefa a Miladu Andrlövy a rod Andrlu a Šlegru. ž: Romana Poslušná
2.9.	Za Ladku Víchovu, Boží ochranu a požehnání pro její rodinu.
3.9.	Za Marii a Stanislava Sokolovy, za živé i mrtvé. ž: Dáša Nováková
10.9.	Za zemřelé manžele Rabovy, Votroubkovy, jejich dva syny, za Josefa Macáka a celý rod. ž: Karel Vopařil

Perálec intence

11.6.	Za rodiny Kulhavých a Dastychových ze Stříteže.
25.6.	Za Josefa Nešetřila, rod Krčílů a Nešetřilů.
2.7.	Za Václava Pokorného, syna a za živé i zemřelé rodu.
5.7.	Za Václava Vodstrčila, manželku a děti a Oldřicha Vobejdu.
9.7.	Za Annu Vágnerovou, její rodiče, sourozence a celý rod.
16.7.	Za rod Renzů a Šplíchalů, živé i zemřelé.
23.7.	Za Luboše Drahoše a rodiče.
30.7.	Za Miloslava Vostřela, obě manželky, jejich rodiče a sourozence.
6.8.	Za Justina Michla a Oldřicha Vobejdu.
13.8.	Za Marii a Františka Kulhavých a syna Františka.
20.8.	Za Františka Resla, manželku a celý rod.
27.8.	Za rodiny Tmějovu, Břeňovu, Peřinovu, Brunovu, Baťovu s Ducheckovou.
3.9.	Za Aloise Šplíchala, manželku a děti.
10.9.	Na úmysl dárce.

- **Modlitba růžence** vždy 30 min. před mší sv.
- **Svatost smíření** vždy 30 min. před mší sv. (kromě nedělí v Nových Hradech a Perálci) a také, jak je uvedeno v kalendáři.
- Změny v kalendáři i pravidelných bohoslužbách vyhrazeny.
- Aktuální informace při nedělních ohláškách a na webových stránkách našich farností: www.farnispolecenstvi.cz

Kalendář

NE 30. 7.	17. neděle v mezidobí <i>Nové Hradý:</i> 9.30 poutní mše sv., farní den <i>Nové Hradý:</i> 16 - 17 svátost smíření, adorace <i>Perálec:</i> mše sv. není
ČT 3. 8.	<i>Perálec:</i> 17.00 svátost smíření, mše sv.
PÁ 4. 8.	<i>Nové Hradý:</i> 16.45 mše sv. <i>Proseč:</i> 18.00 mše sv.
SO 5. 8.	<i>Chotovice:</i> 16.30 mše sv.
NE 6. 8.	Svátek Proměnění Páně <i>Proseč:</i> 9 - 19 adorace 17 - 19 svátost smíření
<i>P. Vladimír bude od 9. do 20. srpna na CSM v Olomouci. Bohoslužby budou upřesněny ve farních ohláškách.</i>	
NE 13. 8.	19. neděle v mezidobí <i>bohoslužby jako obvykle</i>
ÚT 15. 8.	Slavnost Nanebevzetí Panny Marie <i>Nové Hradý:</i> 17.00 mše sv. <i>Proseč:</i> 18.30 mše sv.
NE 20. 8.	20. neděle v mezidobí <i>bohoslužby budou upřesněny</i>
PÁ 25. 8.	<i>Proseč:</i> 17.00 mše sv. po mši sv. zakončení prázdnin, táborák
NE 27. 8.	21. neděle v mezidobí <i>bohoslužby jako obvykle</i> <i>Nové Hradý:</i> koncert Hradišťanu
<i>P. Vladimír bude na dovolené od 28. 8. do 22. 9.</i>	
NE 3. 9.	22. neděle v mezidobí <i>Proseč:</i> 9 - 19 adorace 17 - 19 svátost smíření
NE 10. 9.	23. neděle v mezidobí <i>bohoslužby jako obvykle</i>
NE 17. 9.	24. neděle v mezidobí <i>bohoslužby jako obvykle</i>
NE 24. 9.	25. neděle v mezidobí <i>Proseč:</i> posvícení <i>Nové Hradý:</i> 17 - 18 svátost smíření, adorace
ST 28. 9.	Slavnost Svatého Václava <i>Proseč:</i> 8.00 mše sv. <i>Nové Hradý:</i> 9.30 mše sv.
PÁ 29. 9.	<i>Chotovice:</i> 11.00 mše sv. u sv. Josefa

Časopis pro vnitřní potřebu farností Proseč, Nové Hradý a Perálec.
Duchovní správa: P. Mgr. Vladimír Novák
telefon farní kancelář: 734 435 054 (pondělí - pátek 11:00 - 14:30 hod.)
e-mail: farnispolecenstvi@centrum.cz

Uzávěrka příštího vydání: 27. 8. 2017
e-mail pro posílání příspěvků: fs@1969.cz